

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Margrete Auken (SF), Steen Gade (SF), Jørn Jespersen (SF), Jes Lunde (SF) og Anni Svanholt (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et Baltisk Beredskab mod kriminalitet og trusler mod miljøet i Østersøområdet.
(Beslutningsforslag nr. B 100).

Jeg kan oplyse, at punkt 5 efter anmodning fra forslagsstilleren udgår af dagsordenen for mødet i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

A. Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i denne spørgetime har statsministeren udpeget udenrigsministeren til at svare for regeringen, og der er tilmeldt to spillere, der vil få ordet i denne rækkefølge: Først hr. Keld Albrechtsen og så hr. Søren Søndergaard.

Spillereglerne er i øvrigt, at ministeren får ordet hver gang, et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed og følgende gange 1 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut.

Hovedspørgeren kan få ordet 2 gange, og herefter er der som bekendt mulighed for, at medspørgeren kan få ordet 1 gang. Et hovedspørgsmål med evt. tillægsspørgsmål må højst tage 15 minutter.

Efter således at have oplyst om spillereglerne giver jeg ordet til hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 37

Keld Albrechtsen (EL):

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er den danske Kinapolitik. Meget tyder jo på, at Danmark er ved at slække profilen i forhold til menneskerettighederne i Kina. Derfor vil jeg godt bede ministeren forklare, om ministeren mener, at der gennem det seneste år er sket en

forbedring, en forværring, eller om vi evt. står på samme niveau med hensyn til menneskerettighederne i Kina.

Jeg vil godt specielt, hvis ministeren finder, der virkelig skulle være sket en forbedring, at ministeren så prøver at sandsynliggøre, på hvilke konkrete områder der skulle være tale om en forbedring. Vi andre har i hvert fald meget vanskeligt ved at få øje på den.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Svaret er et ja. Der er sket visse fremskridt. Jeg vil ikke male et rosenrødt billede. Det kunne ikke falde mig ind, for der er bestemt en række forhold på menneskerettighedsområdet i Kina, som kan kritiseres – og med rette. Men der er sket fremskridt. Lad mig nævne nogle af dem:

Den kinesiske regering har besluttet at undertegne konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Den kinesiske regering har inviteret FN's højkommissær, Mary Robinson, til at besøge Kina. Det var to anbefalinger, som var indeholdt i den resolution, vi stillede sidste år, og som den kinesiske regering nu har besluttet sig for at efterkomme.

Derudover kan jeg oplyse, at der næste måned holdes et stort menneskerettighedsseminar i Beijing også med dansk deltagelse, hvor den danske leder af Det Danske Center for Menneskerettigheder, Morten Kjærum, deltager.

Derudover har Kina stærkt udviklet samarbejdet om retlige områder med en række lande i det forløbne år. Det drejer sig f.eks. om træningsprogrammer og besøgsudveksling for sagsførere, dommere og anklagere, udveksling af embedsmænd og lovgivere, projekter rettet mod at skabe øget offentligt kendskab til det juridiske system, retshjælp, iværksætte et opfølgingsseminar på kvindekongressen i Beijing osv.

Derfor er svaret ja til hovedspørgsmålet. Jeg ser udviklingen i Kina som et udtryk for, at den kinesiske regering i det forløbne år – efter den store diskussion sidste forår – har gjort sig umage for at svare på den kritik, der har været rejst.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret. Jeg hæfter mig ved, at ingen af de punkter, som ministeren nævner, berører selve menneskerettighedssituationen i Kina. De har alle sammen været forskellige høflighedsforanstaltninger i forholdet mellem EU og Kina.